

НАРАТИВНЕ НАВЧАННЯ ЯК МЕТОД ВИВЧЕННЯ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН

Змінчак Н.М., старший викладач
(*кафедра мовної підготовки ЦПС для зарубіжних країн*)

В українській освіті за часи незалежності відбулося багато змін та нововведень, що мають як позитивні, так і негативні наслідки. Проблемною бачиться стійка тенденція переспрямування освітнього процесу на вузьке вивчення фактажу, а також орієнтацію на виконання тестових завдань. Таке зміщення фокусу особливо відбивається на результатах вивчення гуманітарних дисциплін. Крім того, викликом для освіти став перехід до дистанційного навчання, в процесі якого можливості ведення жвавої дискусії студентами є дещо обмеженими.

Саме тому нині актуальним є впровадження методів наративного навчання, що передбачає активізацію словесних методів інтерпретації життєвого досвіду у формі складання різноманітних оповідей для стимулювання процесів самопізнання та саморозвитку особистості (за Дж. Брунер). М. Лещенко подає щодо цього вичерпний коментар: «Застосування методів наративу вимагає від учителя не стільки безпомилкового вивчення й точної передачі змісту навчального матеріалу (краще за вчителя це зробить комп'ютерна програма), як уміння «одягнути суху інформацію» «у живу одягу слова», яскраві барви та трепетні почуття, зробити її привабливою й особистісно значущою для учня» [1].

У наративному навчанні увага педагога має зосереджуватись на вихованні розсудливого споживача інформації, який мислить критично і може оформити свої міркування у зв'язний текст. Якщо студенти формуватимуть вміння створювати наративи, вони матимуть змогу не лише якісно підготуватися до майбутньої професійної комунікації, а й активно розвивати творчу уяву.

Отже, варто наголосити, що наратив у методиці викладання мови відіграє важливу роль. Він сприяє формуванню й розвитку комунікативної компетенції студентів та критичної рефлексії, стимулює проектну діяльність, що допоможе логічно послідовно викладати свої думки в усній та писемній формах.

Література

1. Лещенко М. Методи біографічних досліджень в дискурсі освітніх наративних практик // Наукові записки Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Київ, 2012. № 2. С. 62–65.